

LEOPOLDOV

5/2014

DNES opäť voľby

Matej JANČÁR

Ľubomír JOŠT

Miroslav KARABA

Terézia KAVULIAKOVÁ

Ján MIKA

Štefan REHOR

Kandidáti na primátora mesta

Projekt železnic ohrozuje kino a rodinné domy

Železnice chystajú elektrifikáciu trate Leopoldov – Nitra – Šurany

Už na začiatku roka sa poslanci zastupiteľstva a vedenie mesta zaoberali zámerom Železníc Slovenskej republiky, ktorý súvisí s elektrifikáciou a optimalizáciou trate Leopoldov – Nitra – Šurany. Keďže aj mesto Leopoldov je v zmysle zákona povolujuším orgánom a zároveň dotknutou obcou, primátor predložil na rokovanie zastupiteľstva spis, ktorým sa zaoberali aj komisie mestského zastupiteľstva. Na predložennom projekte mestu prekážalo, že železnice pri úprave trate v zákrute pri Piešťanskej ceste predpokladajú zbúranie dvoch rodinných domov a kina Osveta. Vo svojom stanovisku zároveň vyzvalo navrhovateľa, aby prehodnotil riešenie tak, aby sa nedotklo jestvujúcej zástavby v meste. V septembri mesto dostalo možnosť vyjadriť sa k novému zámeru. Prekvapením však bolo to, že navrhovateľ aj naďalej ráta s odstránením kina a dvoch domov. Očakáva sa, že mesto bude trvať na svojom pôvodnom stanovisku a nebude súhlasiť s projektom stavby tak, ako je navrhovaný v zámere. Len pre zaujímavosť: podobná situácia bola na tejto trati v Horných Krškanoch a kvôli úprave trate na 120 km/h sa uvažovalo aj o odstránení národnej kultúrnej pamiatky – Kostola Narodenia Panny Márie, napokon sa však od zámeru zvýšiť rýchlosť v tejto lokalite upustilo.

Elektrifikácia a zvýšenie rýchlosti na 120 km/h

Rozsiahly projekt elektrifikácie a úpravy trate má za cieľ nahradiť motorovú železničnú dopravu za elektrickú a zároveň má za úlohu zabezpečiť lepšie, rýchlejšie a šetrnejšie prepojenie Bratislavy s inými západoslovenskými regiónmi. Celý projekt, ktorý sa má začať realizovať o štyri roky (2018) a má byť zrealizovaný do roku 2020, ráta aj s výstavbou novej trate Nitra – Trnovec nad Váhom, ktorá má zabezpečiť spojenie ďalších regionálnych tratí. Na jednotlivých úsekoch sa bude podľa projektu pracovať

súbežne počas celých troch rokov a celá trať bude v tom období úplne odstavená. Ku kedysi uvažovanému zdvojkolajneniu trate nedôjde. V súčasnosti je maximálna traťová rýchlosť na trati Leopoldov – Lužianky 100 km za hodinu, na trati Lužianky – Šurany 80 km/hod. a na niektorých úsekoch je rýchlosť znížená v dôsledku lokálnych špecifik trate. Projekt má zabezpečiť zvýšenie rýchlosti na 120 km za hodinu v celom úseku Leopoldov – Šurany.

Druhý variant ráta s búraním kina a dvoch domov

Predložený projekt nepočíta len s rekonštrukciou trate na jestvujúcom železničnom telese, ale na viacerých úsekoch dôjde k úpravám týchto telies (napríklad násypov) a trať sa posunie tak, aby zabezpečila bezpečný pohyb vlakových súprav aj v zákrutách a pod. Zmeny sa však na trati Leopoldov – Nitra dotknú aj 23 chránených úrovňových priecestí a desiatich železničných mostov. Na celej trati dôjde k výmene súčasného železničného zvršku za nový, s pružným upevnením na betónových podvaloch, a takisto k výmene výhybkových konštrukcií. Vjazd do železničnej stanice Leopoldov je spracovaný variantne tak, že pri prvom variante nedôjde k opusteniu existujúceho železničného telesa a nedôjde ani k zabratiu inej pôdy. Vlak by pri tomto variante vchádzal od Nitry do leopoldovskej železničnej stanice rýchlosťou 60 km za hod. Pre leopoldovskú samosprávu predstavuje problémom druhý variant – na zabezpečenie 80-kilometrovej rýchlosti pre prichádzajúci vlak sa bude musieť pretvoriť aj jestvujúce železničné teleso tak, že sa železničná zákruta pri kine Osveta zväčší. Kvôli niekoľkým sekundám skrátenia jazdného času a vybudovaniu nadjazdu na Piešťanskej ceste však bude podľa zámeru nevyhnutné zbúrať kino Osveta a dva rodinné domy a tieto pozemky sa použijú na vytvorenie nového železničného telesa.

Úrovňové križovanie nahradia dva nadjazdy

Zmeny sa dotknú podľa obidvoch variantov aj vlakovej zastávky pri mestskom cintoríne. Dnešné nástupište je umiestnené na pravej strane jazdy smerom k železničnej stanici a dlhé je 80 metrov. Zámer počíta so zrušením jestvujúceho nástupišta a vybudovaním nového – avšak na opačnej, na ľavej strane v smere jazdy do Leopoldova. Výrazne sa má predĺžiť – nové nástupište na stanici Leopoldov-zastávka bude merať 154 metrov a široké bude 4 metre. O vlakovej zastávke na leopoldovských Kopaniciach (či na Kukučínovej ulici), o ktorej sa výhľadovo uvažovalo pred niekoľkými rokmi, sa v zámere nehovorí.

Kvôli zvýšeniu bezpečnosti vlakovej aj cestnej dopravy a takisto kvôli zabezpečeniu rýchlej prevádzky dôjde aj k zmenám v križovaní sa železničnej trate s cestnými komunikáciami. Súčasné križovanie bude nahradené mimoúrovňovým križovaním – na Gucmanovej ulici aj Piešťanskej ceste vzniknú dva nadjazdy s obojsmernou asfaltovou komunikáciou a obidva budú široké najmenej tri metre. Mosty budú vybavené protidotykovou zábranou. Či súčasťou obidvoch nadjazdov bude aj nadchod pre peších, sa v zámere nehovorí (v

Hlohovci vznikne lávka pre peších účastníkov cestnej premávky). Okrem nových mostov budú na celej trati upravené všetky ostatné mosty, vrátane toho cez Váh.

Výhľadovo aj o terminále

Zámer hovorí o vytvorení podmienok pre vznik moderného fungujúceho dopravného systému integrovanej koľajovej dopravy a realizácia projektu by mohla pomôcť riešiť dennú prepravu cestujúcich z Nitry do Bratislavy autami či autobusmi s cieľom prepraviť cestujúcich či materiál v čo najkratšom čase do požadovaného cieľa. Projekt zohľadňuje úsilie prepravovať hromadné substráty a tovary do a z firiem na hornom Ponitří nákladnými autami a vlakmi pri využívaní budúceho terminálu intermodálnej prepravy (TIP) v Leopoldove kamiónmi a vlakmi. Realizácia elektrifikácie a optimalizácie celej trate Leopoldov – Nitra – Šurany by mala stáť v závislosti od zvoleného variantu od 521 do 526 miliónov eur. Jestvujúci zámer však podrobnejšie nehovorí o žiadnych špecifikách, ktoré sa budú riešiť až v ďalších štádiách prípravy projektovej dokumentácie po zhodnotení vplyvov zámeru na životné prostredie.

(jh)

Predstaničné priestory nadobúdajú mestský ráz

Aj keď rekonštrukcia cesty na Murgašovej a Štúrovej ulici trvala dlhšie, v septembri boli už obdivy ulice sprejazené. Jediným investorom podobne ako v predchádzajúcich etapách opráv ciest v meste je mestská pokladňa.

Cieľom rekonštrukcie bolo zvýšenie bezpečnosti cestnej premávky v tomto úseku. Na Murgašovej ulici bol na okraj komunikácie osadený vyvýšený chodník s napojením sa na ostatné už jestvujúce chodníky a okrem vjazdov do dvorov (resp. do brán) vzniklo po celej dĺžke Murgašovej ulice viacero parkovacích miest s pozdĺžnym parkovaním. Ulica s viacerými zákrutami sa zároveň sprehľadnila aj z pohľadu vodičov. Aj na Štúrovej ulici vzniklo nové parkovisko zboku bytových domov, ktoré majú využívať predovšetkým obyvatelia by-

tových domov, no ukazuje sa, že ho využívajú obyvatelia regiónu, ktorí tu ráno odstavia auto, ponáhľajú sa na vlak a na celý deň oberú o možnosť parkovať obyvateľov z prilahlých bytoviek alebo mesta. Užitočne sa vyriešil aj priestor pred predajňami večierky a mäsiarstva. Podbetónovaný pás pri predajniach tu takisto umožňuje bezpečnejšie parkovať, no keďže plocha tohto parkoviska už zasahuje do pozemkov železnice, po kolaudácii sa bude musieť mesto vysporiadať so ŽSR. Za rekonštrukciu Štúrovej ulice, ktorá je už aj skolaudovaná, zaplatilo mesto vysúťažených 78 tisíc eur.

V októbri sa práce sústredili na vybudovanie cesty medzi Štúrovou a Gojdičovou ulicou. Cesta však nebude slúžiť na bežné prepojenie týchto ulíc, ale len na vjazd k bytovým domom a na výjazd od nich. Z oboch strán (od Štúrovej aj Gojdičovej) tak pôjde akoby o dve jednosmerné cesty so šírkou tri a štyri metre. Spoja sa na mieste, kadiaľ sa bude vychádzať spojovacou cestou pomedzi obidva bytové domy na jednosmernú cestu, ktorá ústi na Štúrovu ulicu. Pred domami je už dobudovaná väčšia časť parkovacích plôch so šikmým státím pre 28 automobilov. Poza parkoviská vedie nový chodník k bytovým domom a pred bytovými domami sa zriadil aj tzv. okapový chodník z kamienkov, aby odvádzal vodu. Vstupy do vchodov sú z červenej zámkovej dlažby, parkovisko zo sivej drenážnej dlažby. Medzi bytovkami bude vyhradené aj spoločné miesto pre kontajnery na komunálny odpad, resp. na smetné nádoby. Cesta pred bytovými domami č. 8 a 10 už zasahuje na pozemky ŽSR, čo bude mesto riešiť jednorazovou odplatom železničiam. Práce v lokalite skomplikovala skutočnosť, že pri bytových domoch sa počas terénnych prác našli dve zabudnuté rozsiahle žumpy na dažďovú vodu, o ktorý sa doteraz nevedelo, a tie bolo treba odstrániť. Prekládke sa nevyhli ani telefónne káble v lokalite.

Slepá ulica pri tzv. Kolóniách, vedúca zo Štúrovej na Murgašovú ulicu, je už dokončená. Doterajší kamienkový povrch realizátor stavby odstránil, povrch vyrovnal a cestu tvorí 5-centimetrový asfaltový povrch. Na mieste, kde sa cesta spája so Štúrovou ulicou, bol osadený vpust so vsakovačkou, ktorá by mala zabrániť hromadeniu sa dažďovej vody. Aj tieto investičné akcie sú hradené výlučne z rozpočtu mesta.

(text a foto: jh)

KOMUNÁLNE VOĽBY 2014

Komunálne voľby na nasledujúce štvorročné obdobie sa uskutočnia na celom Slovensku **v sobotu 15. novembra 2014** v čase **od 7. do 20. hodiny**. Volebné miestnosti sa tentoraz uzavú o dve hodiny skôr, ako sme na to boli zvyknutí. Mestské zastupiteľstvo schválilo, že primátora aj poslancov budeme voliť ako pred štyrmi rokmi v jednom volebnom obvode, ktorý umožňuje voliť svojich zástupcov z celého mesta. Zastupiteľstvo bude opäť pozostávať z jedenástich poslancov. Mestská volebná komisia v zákonom stanovenom termíne zaregistrovala šiestich kandidátov na funkciu primátora a dvadsiatich piatich kandidátov na funkciu mestských poslancov. Volíme zakrúžkovaním poradového čísla, ktoré je uvedené pred menom kandidáta. Na hlasovacom lístku pre voľby primátora mesta môže občan volič zakrúžkovať poradové číslo iba jedného kandidáta. Na hlasovacom lístku pre voľby poslancov zastupiteľstva môže zakrúžkovať najviac 11 poradových čísiel. Oba hlasovacie lístky vložíme do obálky a tú do volebnej schránky.

Voliči v meste do 21. októbra dostali do domácností oznámenie o čase a mieste konania volieb, kde bolo uvedené, do ktorého volebného okrsku patria a kde sa nachádza sídlo volebného okrsku:

Volebný okrsek č. 1 (sídlo: Mestská knižnica v Leopoldove, Štúrova 419/1)

Zoznam ulíc: Gojdičova, Jozefa Murgaša, Moyzesova, Nádražná, Sládkovičova, Štúrova, Trnavská cesta;

Volebný okrsek č. 2 (sídlo: Mestský úrad v

Leopoldove, Hlohovská cesta 104/2)

Zoznam ulíc: 1. mája, Bernolákova, Emila Pauloviča, Jána Simonidesa, Hlohovská cesta, Hurbanova, M. R. Štefánika, Šulekovská cesta, občania so zrušeným trvalým pobytom;

Volebný okrsek č. 3 (sídlo: Základná škola v Leopoldove, Námestie sv. Ignáca 28/31)

Zoznam ulíc: Dlhá, Gucmanova, Hollého, Holubyho, Hviezdoslavova, I. Krasku, Janka Kráľa, Jilemnického, Kukučínova, Námestie sv. Ignáca, Piešťanská, Rázusova, Strečanského, Záhradnícka.

Predstavujeme Vám kandidátov na primátora mesta Leopoldov

Ing. arch. Matej Jančár, 40 rokov, projektant, nezávislý kandidát

Mgr. Lubomír Jošt, 57 rokov, učiteľ nezávislý kandidát

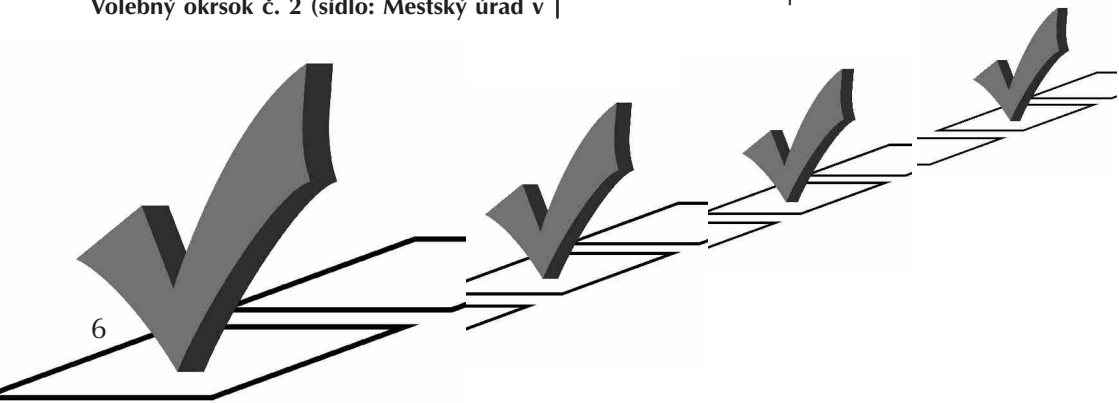
doc. PhDr. Miroslav Karaba, PhD., 38 rokov, vysokoškolský učiteľ, nezávislý kandidát

Mgr. Terézia Kavuliaková, 42 rokov, ekonómka, nezávislá kandidátka

Ján Mika, 54 rokov, technik, nezávislý kandidát

Mgr. Štefan Rehor, 55 rokov, súkromný podnikateľ nezávislý kandidát

Všetkým kandidátom sme ako v minulosti poskytli rovnaké možnosti na prezentáciu seba alebo svojich programov. Za využitie ponuky a obsahovú náplň zodpovedajú jednotliví kandidáti na funkciu primátora mesta.

Ing. arch. Matej JANČÁR, nezávislý kandidát

Vážení spoluobčania.

Predstavujem sa Vám ako nezávislý kandidát na primátora nášho mesta Leopoldov.

Moje meno je Matej Jančár. Mám 40 rokov a bývam v Leopoldove. Pracujem ako technik v súkromnej firme v Piešťanoch a popri zamestnaní prevádzkujem živnosť ako architekt. Vysokú školu som absolvoval na Fakulte architektúry v Bratislave a maturoval som na Strednej priemyselnej škole drevárskej v Spišskej Novej Vsi. Voľný čas venujem dobrej architektúre, športu a ľuďom, na ktorých mi záleží. Zapájam sa do aktivít mesta, ktoré priamo formujú jeho architektonický výraz. Preferujem zdravý názor a férovosť.

Napriek pozitívnemu rozvoju mesta by som chcel zrealizovať alebo zmeniť nasledovné:

- Vytvoriť areál detského a oddychového ihriska pre mamičky s deťmi, s možnosťou uzatvorenia a tým jeho ochrany pred znehodnotením. Do úvahy prichádza starý cintorín, nakoľko je jeho pozícia v blízkosti všetkých nosných častí mesta (námestie s parkom, športový areál, kostol).
- Pokračovať v rozrobených projektoch, ako je rekonštrukcia mestského úradu, na ktorý už prebehla súťaž, a kina Osveta. V prípade kina by sa mali jeho priestory využiť na vybudovanie multifunkčného zariadenia, ktoré by slúžilo širokej verejnosti, napr. denný stacionár pre seniorov (spoločenská miestnosť, jedáleň, pracovňa), kluby (fitness) či miestnosť pre väčšie spoločenské akcie (zábava a pod.).
- Finančne podporovať športové a sociálno-zdravotné aktivity formou grantov a naďalej rozvíjať tradičné mestské podujatia.
- Skvalitniť údržbu mesta posilnením pracovných síl a vytvorením spolupráce vedenia mesta s občanmi, kde by pri údržbe zelene bola občanom poskytnutá materiálna pomoc.
- Zlepšiť informovanosť občanov o činnosti mesta umiestňovaním aktualizovaných informácií na frekventovaných miestach a verejných zhromaždiskách.
- Pokračovať v rekonštrukcii budovy základnej školy zateplením a úpravou fasády.
- Zaoberať sa dobudovaním kanalizácie k rodinným domom na Piešťanskej ceste.
- Venovať väčšiu pozornosť údržbe majetku mesta, ako sú tribúna na štadióne, dom smútku, sklenárstvo či kvetinárstvo na námestí. Postupne začínajú chátrať.
- Pri nových stavbách dbať na preberanie stavieb. Či boli vykonané práce podľa projektovej dokumentácie, či bol použitý navrhovaný materiál a či bol dodržaný termín.
- Venovať pozornosť stavu ciest a chodníkov v meste s dôrazom na Záhradnícku, Kukučínovu, Hollého a Štúrovu ulicu.
- Nájsť nové možnosti na výstavbu nových bytov formou dotácie zo štátnych fondov.
- Vytvoriť reprezentatívnu webovú stránku, ktorá bude spĺňať kritériá estetickú, modernej a interaktívnej služby s rýchlym prístupom k aktualizovaným informáciám o živote mesta a s možnosťou pre občanov priamo sa vyjadrovať k jeho problémom.
- Nájsť spoločné riešenie s okolitými obcami na vybudovanie cyklotrasy do Hlohovca.
- Vyjadriť nesúhlas s navrhovanou rekonštrukciou železničnej trate Leopoldov - Nitra, v ktorej sa uvažuje so zbúraním objektu kina Osveta a rodinného domu. Takieť sa vyžaduje veľké stavebné zásahy do organizmu mesta, ktoré by v daných častiach občanom narušili plnohodnotné bývanie.

Verím, že so svojimi schopnosťami sa mi podarí prispieť k zvýšeniu kvality života v našom meste a spolu s Vami, spoluobčanmi, trievzvyymi rozhodnutiami predurčiť, v akom prostredí budeme žiť nasledujúce roky.

Mgr. Ľubomír JOŠT, nezávislý kandidát

Vážení spoluobčania,

v nadchádzajúcich komunálnych voľbách kandidujem na funkciu primátora nášho mesta. K rozhodnutiu kandidovať na funkciu primátora ma viedli viaceré dôvody a skutočnosti, ktoré ako občan Leopoldova dennodenne pozorujem a zažívam takpovediac na vlastnej koži. Vedie ma k tomu záujem a snaha pokračovať v úspešnom zvelaďovaní mesta. V rokoch 2007-2011 som pracoval ako poslanec mesta – zástupca primátora a aj v tomto období som sa snažil svojou prácou prispieť k zvelaďovaniu nášho mesta. Mám skúsenosti z riadenia ako riaditeľ základnej školy, pracoval som v manažérskych funkciách finančných spoločností. Nikdy som nemal problémy so zákonom, nie som zaťažovaný žiadnou politickou minulosťou. Ako rodina žijeme usporiadaným rodinným životom. Spoluobčania, priatelia, ak mi vo voľbách prejavíte dôveru, budem zo všetkých síl múdro, spravodlivo a v medziach zákona spravovať veci verejné a spolu s poslancami sa vynasnažím, aby v rámci regiónu a VÚC naše mesto bolo na popredných miestach úspešnosti. Môj volebný program chápem ako materiál otvorený nápadom a návrhom všetkých občanov. Nikdy nesklamem Vašu dôveru.

VOLEBNÝ PROGRAM r. 2014 – 2018, moje aktivity v nasledovných oblastiach

1. Hospodárenie mesta, investičná oblasť

- a. zabezpečiť vyrovnaný rozpočet, finančnú a hospodársku stabilitu mesta
- b. pokračovať v začatých jednaniach a zrealizovať výstavbu budovy mestského úradu
- c. zrealizovať chodníky pre chodcov v uliciach v mestskej časti Kopanice
- d. zrealizovať chodník Leopoldov – Šulekovo popri hlavnej ceste
- e. zrealizovať zateplenie a úpravu vonkajšej fasády budovy základnej školy
- f. vynasnažím sa pokračovať v renovácii ciest a chodníkov v ostatných častiach mesta
- g. vynasnažím sa získať finančné zdroje z fondov EÚ na výstavbu viacúčelovej športovej haly ako súčasť budovy ZŠ
- h. zrealizovať športovo-oddychový areál pre deti, mládež a dospelých - preliezky, hojdačky, povrazové steny, posilňovacie zariadenia, lavičky - priestor starý cintorín
- i. budem iniciovať spoluprácu s okolitými obcami a mestom Hlohovec na vybudovaní cyklotrasy HC-Leopoldov-Madunice-Drahovce-Piešťany
- j. vynasnažím sa zrealizovať projekty na využitie budovy kina a budovy pri zdrav. stredisku,

2. Životné prostredie, verejný poriadok, bezpečnosť

- a. zabezpečovať odvoz a likvidáciu komunálneho odpadu,
- b. minimalizovať tvorbu čiernych skládok,
- c. dodržiavanie zákona o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon),

- d. zvýšiť záujem občanov o ochranu životného prostredia, udržiavanie čistoty mesta
- e. pravidelne a odborne sa starať o verejnú zeleň, rekultivovať zanedbané mestské plochy
- f. budem iniciovať spoluprácu so štátnou políciou na tvorbe projektu Bezpečné mesto

3. Sociálna, zdravotná starostlivosť, komunikácia s občanmi

- a. vynasnažím sa zlepšiť komunikáciu jednotlivých poslancov, zamestnancov mestského úradu s občanmi a zabezpečiť spätnú väzbu,
- b. poskytovať prostredníctvom rôznych besied zdravotnícku osvetu, najmä pre starších ľudí (prednášky, vyšetrenia, meranie tlaku atď.),
- c. v rámci možností budem iniciovať realizáciu projektu poskytovať bezplatnú poradenskú sociálno-právnu službu pre telesne postihnutých a hendikepovaných občanov,
- d. budem iniciovať vyplácanie finančnej podpory rodinám pri narodení dieťaťa
- e. vynasnažím sa zrealizovať projekt v spolupráci s potravinovými reťazcami na lacnejší nákup základných potravín pre našich dôchodcov v čase vianoč. a veľkonočných sviatkov,
- f. raz do mesiaca zriadim pre občanov deň otvorených dverí na mestskom úrade,
- g. zmodernizovať a pravidelne aktualizovať internetovú stránku mesta

4. Školstvo, kultúra, spoločenský život

- a. rozvíjať spoluprácu s aktívnymi spoločenskými organizáciami a občianskymi združeniami
- b. podporovať a vytvárať priaznivé podmienky na šport a kultúru detí, mládeže a iných vekových skupín a podporovať hromadné a finančne nenáročné aktivity,
- c. pokračovať v organizovaní tradičných kultúrno-spoloč. podujatí,
- d. budem podporovať personálny i materiálny rozvoj základnej školy a materskej školy
- e. budem podporovať spoluprácu s družobnými mestami na všetkých úrovniach,
- f. budem iniciovať a podporovať spoluprácu s vedením farského úradu
- g. budem iniciovať priaznivé podnikateľské prostredie v našom meste, nové pracovné miesta

doc. PhDr. Miroslav KARABA, PhD., nezávislý kandidát

Vážení spoluobčania,

dovoľte mi, aby som v krátkosti predstavil seba a svoj volebný program kandidáta na funkciu primátora Leopoldova. Moje meno je Miroslav Karaba, mám 38 rokov, som ženatý, mám dve deti a bývam na Gajdičovej ulici. Pracujem ako vysokoškolský učiteľ na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity, kde prednášam systematickú filozofiu a dejiny filozofie. Počas doterajšej práce v akademickom prostredí som získal skúsenosti z riadenia samosprávnych orgánov fakulty (akademický senát), ako aj riadiace a manažérske skúsenosti z riadenia niektorých súčastí fakulty (zastupujúci prodekan fakulty). Aktívne ovládam anglický a ruský jazyk. Počas svojho doterajšieho pôsobenia na akademickej pôde som sa zúčastnil na príprave viacerých projektov v zahraničí, kde som musel preukázať schopnosť získať finančné prostriedky z grantových agentúr a od súkromných darcov. Som presvedčený, že tento typ skúseností sa v dnešnej dobe, keď mestá nedostávajú veľa financií zo štátneho rozpočtu, dá veľmi dobre využívať pri výkone funkcie primátora mesta.

Čo sa týka môjho volebného programu, v prvom rade chcem, aby to bol program, ktorý bude reálny a uskutočniteľný. Ako mnohé iné veci aj v tomto prípade sa realizovateľnosť odvíja od množstva finančných prostriedkov, ktoré bude mať naše mesto k dispozícii. Som presvedčený, že sa nemôžeme spoliehať iba na financie, ktoré do mestského rozpočtu plynú od štátu, ale musíme vyvinúť väčšie úsilie o získanie mimorozpočtových financií z najrôznejších grantov a projektov. Iba tak budeme mať možnosť rozvíjať a skrášľovať naše mesto, ktoré v tomto zmysle po mnohých stránkach za ostatné roky zaostávalo. Ako primátor mesta by som sa preto okrem iného sústredil na tieto priority:

1. Pružná komunikácia s občanmi a transparentnosť. Do tohto bodu by som zaradil aj snahu o rovnomerné rozdeľovanie finančných prostriedkov pre jednotlivé časti Leopoldova, bez zvyhodňovania, resp. znevýhodňovania niektorých častí.

2. Je smutné, že Leopoldov už roky nemá vhodný kultúrny dom alebo jemu zodpovedajúcu adekvátnu náhradu. Aj preto bude mojou prioritou urýchlene začať pracovať na projekte, ktorý by viedol k vytvoreniu priestorov, ktoré budú slúžiť všetkým občanom pri školských, kultúrnych, spoločenských, vzdelávacích a reprezentatívnych akciách. Prioritným bude aj budovanie infraštruktúry, v ktorej naše mesto zaostáva aj v porovnaní s okolitými obcami, a jej adekvátne udržiavanie.

3. Mojou ďalšou prioritou bude naplánovanie a vybudovanie centra voľného času pre deti a mládež. Je dôležité aby mali naše deti vytvorené podmienky pre kvalitné a zmysluplné trávenie voľného času, a to tak počas školského roka, ako aj počas prázdnin. Je potrebné zabezpečiť, aby všetci rodičia mali možnosť vyplniť časť voľného času svojich detí aj bez nutnosti investovať do neho vysokú finančnú sumu.

4. Dôležitú úlohu vidím aj v intenzívnejšom angažovaní sa mesta v záležitostiach našej materskej a základnej školy. Najmä v prípade základnej školy je potrebné intenzívne pracovať na jej zveladení, pretože v mnohých aspektoch je nanajvýš na priemernej úrovni. Týka sa to napr. samotnej budovy školy, jej vybavenia, možnosti na športové aktivity a pod. Preto bude mojou snahou v spolupráci so zamestnancami školy, rodičmi a v neposlednom rade aj žiakmi postupne vybudovať školu, ktorá bude patriť medzi elitné školy.

5. Ako veľmi dôležitú vidím aj starostlivosť o starších občanov. Mojmým zámerom je vybudovať fungujúci servis pre ľudí, ktorí už nie sú schopní sa o seba v plnej miere postarať. Perspektívne bude potrebné vybudovať aj domov seniorov, resp. sociálnych služieb.

Práca primátora mesta sa nezaobíde bez komunikácie so všetkými obyvateľmi, nech je preto môj volebný program pozvánkou do diskusie o problémoch nášho mesta a o prostriedkoch, ako ich riešiť.

Mgr. Terézia KAVULIAKOVÁ, nezávislá kandidátka

Som Leopoldovčanka Terézia Kavuliaková. Samospráva ma viac zaujala v roku 1998, keď som začala pracovať na leopoldovskom mestskom úrade ako kultúrna referentka, neskôr ako referentka životného prostredia a napokon ako pracovníčka ekonomického úseku. Dnes pracujem ako ekonómka na Obecnom úrade v Bojničkách a dva roky pôsobím ako hlavná kontrolórka obce Červeník. Pred štyrmi rokmi ste si ma zvolili za poslankyňu mestského zastupiteľstva v našom meste a v ňom doteraz vykonávam funkciu predsedníčky finančnej komisie pri MsZ. Skutočnosť, že ste mi dali dôveru pred štyrmi rokmi, ma osmeľuje osloviť Vás opäť a požiadať Vás o hlas nielen do poslaneckého zboru, ale aj na primátorku mesta.

Ostatné roky boli z finančného hľadiska pre Leopoldov priaznivé, čo vidieť na uskutočnených projektoch a našom každodennom živote v meste. Žičlivé obdobie so sebou prináša aj nové výzvy. Chuť prijať ich s nadšením by mal však doplniť aj realistický pohľad na možnosti ich uskutočnenia.

Znepokojuje ma, že z Leopoldova sa z viacerých príčin sťahujú rodiny do okolitých miest a obcí. Preto pokladám za dôležité vytvoriť lepšie podmienky na individuálnu bytovú výstavbu, stavbu nájomných bytov, na opravu či údržbu jestvujúceho zázemia (chodníky na Kopaniciach) či jeho doplnenie.

Mesto vlastní objekty, ktoré dostatočne nevyužíva. Riešenie vidím v odkladanej rekonštrukcii kina (pretvorenie na multifunkčný kultúrny dom spojený s centrom voľného času pre rôzne skupiny obyvateľov), Spolkovej záhrady (skultivovanie pôdia a diváckeho sektora) či Starého cintorína (kombinácia športového areálu pre mládež a oddychovej zóny).

Reprezentatívnejšie priestory poskytnú lepšie podmienky napr. na kultúrne a spoločenské podujatia. V tejto oblasti vidím príležitosť v rozšírení podujatí kultúrneho leta alebo počas roka o hudobné festivaly, koncerty či umelecké a divadelné vystúpenia. Keďže prázdne budovy a priestory nespĺnia svoj účel, chcem sa oprieť o jestvujúce spoločenské a športové organizácie, ktoré dlhé roky v meste fungujú, a verím, že ich príklad pritiahne ďalších. Jednou z možností by mohlo byť aj zriadenie centra voľného času, ktoré môže podnietiť pozitívnu aktivitu mládeže, dospelých aj seniorov (voľnočasové aktivity pre deti a mládež počas prázdnin, letné tábory, kurzy, prednášky a predstavenia pre dospelých a seniorov).

Občania nášho mesta nástoľčivo pomenovali potrebu lepšej starostlivosti o seniorov a zdravotne postihnutých a tu sa črtajú možnosti rekonštrukcie bývalej policajnej stanice na denný stacionár, ktorý by im skvalitnil život a takisto aj ich rodinám.

Jedným z mojich prioritných cieľov je moja vlastná otvorenosť voči občanom, ale aj otvorenosť samosprávy a v poskytovaní informácií aj počúvaní názorov ostatných (kvalitnejšia webová stránka a utváranie možností na konštruktívnu spätnú väzbu).

Každá zmena so sebou prináša novinky. Ak je však postavená na dobrých základoch, môže urýchliť napredovanie. Nové vízie by preto mali vychádzať z toho, čo v našom meste tradične funguje dobre. Iba tak je možné menej fungujúce oblasti našej samosprávy posunúť dopredu. Naplniť všetky plány je náročné a bez podpory poslancov mestského zastupiteľstva, ale aj Vás, občanov, je každá vízia iba víziou.

www.primaterka.sk

Ján MIKA, nezávislý kandidát

Vážení Leopoldovčania, vážení voliči.

Žijem v tomto meste celý život, 54 rokov. Vnímam jeho radosti aj starosti. Nakoľko si myslím, že mesto nie celkom vychádza v ústrety občanom, rozhodol som sa znova kandidovať na primátora.

Pri práci s mládežou vidím, ako zúfalo potrebujeme pre ňu športoviská. Osobne by som rád videl na bývalom smetisku na Troláskoch dráhu pre skateboardistov, kolobežkárov..., kopa smetí pri ceste na Štrkovku by sa hodila na bike-crossovú dráhu a priestor na Gojdičovej ulici pred OZD na ihrisko podobné tomu pri škole. Takisto škole chýba „štandardná“ telocvičňa (slepo ju závidím napr. v obci Bojničky).

Druhou najzraniteľnejšou kategóriou sú starší spoluobčania. V poslednom čase sa ma bytostne dotýkalo ľudské utrpenie, ba dokon-

ca smrť. Treba vytvoriť podmienky na dôstojné dožívanie a pomoc rodinám, ktoré sa o takýchto spoluobčanov starajú (denný stacionár, viac opatrovateliek, sociálny taxík). Viem, že peňazí nikdy nie je nazvyš. Prežívame ozaj neskutočný výstavbový boom, ale treba myslieť aj na sociálne aspekty. Ľudia sa už bežne v našej spoločnosti dostávajú do finančných problémov a neraz prichádzajú aj o bývanie. Niet malometrážnych nízkonákladových bytov ani klasických bytov. Budova bývalej polície by mohla mať zmysluplnejšie využitie.

Ušetrenie peňazí mesta vidím v možnosti zainteresovať do kosenia domácich dohodárov, využiť potenciál študentov a dôchodcov. Dať sociálne slabším možnosť dlhy voči mestu si odpracovať. Lepší poriadok ako mínus v kase.

Milovníci zvierat majú problém s venčením, chýbajú odpadkové koše a osвета predchádzajúca konfliktom medzi občanmi a psíčkarmi. Problémy sú so zatúlanými zvieratami – zišla by sa aspoň karanténna stanica. Myslím, že dobrovoľníkov by sme ľahko našli.

Občania z okrajov mesta sa sťažujú na nezáujem vedenia. Cesta Rázusova – Prechodné je v žalostnom stave, Kopanice tiež prahnú po pekných uliciach. Treba zmeniť pridelovací kľúč. Mesto využíva veľa súkromných pozemkov, ľudia sa cítia oprávnené ukrivdení. Treba to riešiť.

Je to len časť našich problémov a rád by som stmelil občanov do ich riešenia. Osobne si myslím, že rozhodovacie právo priznané 11 poslancom je priveľké a rozhodnutia by mali mať možnosť ovplyvniť občania – to je demokracia.

Ďakujem za Váš čas venovaný tomuto príspevku a v prípade záujmu Vám rád odpoviem osobne pri stretnutí alebo po dohovore.

Mgr. Štefan REHOR, nezávislý kandidát

Vážení obyvatelia mesta Leopoldov.

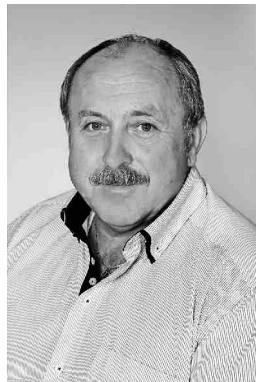
Chcel by som sa vám predstaviť ako kandidát na post primátora vášho mesta. Volám sa Štefan Rehor, som nezávislý kandidát bez podpory politických strán.

Som ženatý, mám dvoch dospelých synov. Mám ukončené vysokoškolské vzdelanie na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre. Svoju pracovnú kariéru som začal ako výpravca v ŽSR. V roku 1992 som začal pracovať v štátnej službe v ústave na výkon trestu v Leopoldove. Po odchode zo štátnej služby som začal súkromne podnikáť v odbore poisťovníctva, finančníctva a personálneho poradenstva.

V osobnom i profesionálnom živote som sa vždy snažil o neustále napredovanie, o zmenu vecí k lepšiemu a o pomoc ľuďom. Kto ma pozná z môjho osobného alebo profesionálneho života, vie, že som sa vždy snažil bojovať s nespravodlivosťou, bezprávím a krivdou.

Naše mesto sa v posledných dvoch volebných obdobiach rozbehlo v oblasti budovania dobrým smerom. Mesto má veľmi dobrú strategickú polohu a v dnešnej dobe, keď je potrebné za prácou cestovať, je i veľký záujem o bývanie v Leopoldove. V prípade, že dostanem od Vás dôveru v nasledujúcom volebnom období, by som chcel:

- rozšíriť individuálnu bytovú výstavbu podľa územného plánovania mesta Leopoldov pre obdobie od roku 2013 a s tým spojené vybudovanie infraštruktúry,
- dokončiť opravy a budovanie mestských komunikácií a chodníkov aj v okrajových častiach Leopoldova. Napríklad oprava miestnych komunikácií a vybudovanie chodní-

kov na uliciach Dlhá, Kukučínova, Hviezdoslavova, Janka Kráľa, Šulekovská cesta (cesta na Prechodné), Moyzesova, 1. mája a ďalšie mestské komunikácie,

- pri rekonštrukcii cesty na Prechodné využiť možnosť vybudovania cyklotrasy do Hlohovca,
- získať finančné prostriedky na výstavbu nájomných bytov na riešenie ubytovania aj sociálne slabších,
- dohodnúť sa s ministerstvom spravodlivosti na možnostiach využívania kultúrneho domu,
- presťahovať knižnicu a vrátiť priestory materskej školy,
- vybudovať viacero detských ihrísk v meste,
- využiť priestory bývalého obvodného oddelenia PZ na nové priestory mestského úradu,
- preskúmať možnosti prestavby mestského úradu po jeho presťahovaní, alebo priestory kina na zriadenie domu opatrovateľských služieb alebo domu sociálnych služieb,
- podporovať klub dôchodcov a seniorov na skvalitnenie života občanov v dôchodkovom veku,
- rozšíriť možnosti kultúrneho využitia občanov mesta,
- skultúrniť priestory futbalového štadiónu MTK Leopoldov,
- podporovať a rozvíjať všetky športové kluby a aktivity občanov mesta,
- presmerovať tranzitnú automobilovú dopravu mimo mesta tak, aby vybudovaná oddychová zóna mestského parku spĺňala svoj účel a bola skutočne oddychovou,
- využiť možnosti získania finančných prostriedkov na rozvoj mesta z operačných programov a programov hospodárskeho a sociálneho rozvoja obcí na roky 2014 – 2020.

V prípade získania dôvery by som chcel dosiahnuť, aby „naše mestečko“ bolo dobrým, pohodlným a bezpečným mestom s dobrou občianskou vybavenosťou pre občanov všetkých vekových kategórií od detí cez mládež a dospelých až po seniorov.

Kandidáti na poslancov Mestského zastupiteľstva v Leopoldove

Štefan Bajtoš

55 rokov, majster povrchovej úpravy (Smer – sociálna demokracia)

Miroslav Bisták

26 rokov, predajca vozidiel (Národ a spravodlivosť – naša strana)

JUDr. Milan Gavorník

64 rokov, primátor mesta (nezávislý kandidát)

Ing. Róbert Gergič

49 rokov, živnostník (Strana zelených)

doc. PhDr. Juraj Hladký, PhD.

39 rokov, vysokoškolský pedagóg (Smer – sociálna demokracia)

Mgr. Marián Chatrnuch

54 rokov, podnikateľ (Smer – sociálna demokracia)

Marián Chudý

36 rokov, samostatne zárobkovo činná osoba (Národ a spravodlivosť – naša strana)

Ing. arch. Matej Jančár

40 rokov, projektant (nezávislý kandidát)

Ing. Tomáš Kalivoda

34 rokov, stavebný inžinier (Kresťanskodemokratické hnutie)

doc. PhDr. Miroslav Karaba, PhD.

38 rokov, vysokoškolský učiteľ (nezávislý kandidát)

Mgr. Terézia Kavuliaková

42 rokov, ekonómka (nezávislá kandidátka)

Mgr. Jozef Krilek

33 rokov, obchodný manažér (nezávislý kandidát)

Bc. Zuzana Luhová

45 rokov, učiteľka (nezávislá kandidátka)

Mgr. Renáta Miklošová

51 rokov, učiteľka (nezávislá kandidátka)

Roland Oravec

39 rokov, samostatne zárobkovo činná osoba (Smer – sociálna demokracia)

Ladislav Pagáč

67 rokov, dôchodca (nezávislý kandidát)

Stanislav Piovarči

63 rokov, dôchodca (Smer – sociálna demokracia)

Mgr. Radomír Pikna

42 rokov, vedúci marketingu (Národ a spravodlivosť – naša strana)

Mgr. Mgr. Art. Lenka Slováková

27 rokov, riaditeľka ZUŠ v Hlohovci (nezávislá kandidátka)

Peter Svečula

52 rokov, samostatne zárobkovo činná osoba (Smer – sociálna demokracia)

Ing. Ludovít Šimun

51 rokov, učiteľ (nezávislý kandidát)

Jozef Šiška

57 rokov, strojmajster (Smer – sociálna demokracia)

Matej Štiták

27 rokov, vlakvedúci (Smer – sociálna demokracia)

Mgr. Matúš Tomík

38 rokov, vychovávateľ (Kresťanskodemokratické hnutie)

Pavel Zlámala

51 rokov, technik (Strana zelených)

Najostýchavejší harmonikári boli práve leopoldovskí

Pianové, chromatické, ale aj heligónky zneli už po siedmykrát v našom meste na nesúťažnej prehliadke Vráťme Slovensku harmoniku. Toto podujatie už siedmy rok prezentuje amatérskych, ale aj poloprofesionálnych hudobníkov. Cez hudbu a spev priznávajú k svojej láske k tomuto hudobnému nástroju. Priaznivé počasie, rôznorodosť účinkujúcich a aj záujem divákov nielen z nášho mesta predpovedali dobrú atmosféru. A tak sa aj stalo. Siedmy ročník tohto nevšedného kultúrneho stretnutia patril medzi najvydarenejšie.

Podujatie Vráťme Slovensku harmoniku patrí k akciám, čo majú v regióne západného Slovenska svoj veľký potenciál. Každý z ročníkov generuje nových hudobníkov, a tí sa do Leopoldova pravidelne po roku-dvoch vracajú. Potvrdilo sa to aj pri leopoldovských účast-

níkoch. Okrem tých zo Slovenska k nám radi chodia aj muzikanti z južnej Moravy. Podujatie je zložené z krátkych zhruba desaťminútových vystúpení jednotlivcov alebo kolektívov s pesničkami ľubovoľného repertoáru so sprievodom harmoniky. Stručné dejiny malého podujatia, ktoré v myšlienke založil ešte milovník harmoník a antikvariátnik Tibor Ďurák, predstavil jeden z moderátorov Róland Osvald. Jeho ženskou spoločníčkou mu bola elegantná viceprimátorka Renáta Miklošová. Rôznorodosť účinkujúcich a striedanie rôznych druhov vystúpení dávali celému stretnutiu v Spolkovej záhrade príjemnú dynamiku, a tak si každý spomedzi rôznych čísiel našiel to svoje.

Medzi domácimi aj najmladší harmonikár

V tomto ročníku prehliadky sme videli trinásť vystúpení, z toho štyria účinkujúci boli z Leopoldova. Stálymi hudobníkmi na „pódium harmoník“ sú domáci reprezentanti Ľuboš a Ivan Slávikovci, ktorí sa predstavili ľudovými piesňami na chromatických harmonikách. Malý Leopoldovčan Daniel Ondria má len sedem rokov a na prehliadku prišiel prvýkrát. Sprevádzal ho starý otec Ján Ondria, ktorý je aj jeho hudobným tútorom. *„Bývame v Leopoldove a chodili sme na túto akciu ako diváci. Teraz malý Danko navštevuje hudobnú školu u pani učiteľky Kúdelovej. Aj ona zistila, že má talent. Pochádzame od Prešova. V rodine sme mali muzikantov zo strany mojej mamy. Vedeli hrať na viacero hudobných nástrojov, čiže asi je to geneticky nasmerované. Možno niečo pochytil odo mňa. Hráť na akordeón, aj keď to nemožno nazývať hraním (smiech). Snažím sa mu však pomáhať. Svoju príslušnosť k Prešovu sme chceli potvrdiť piesňou Ta od Prešova, no Danko ju nechcel zahrať (smiech). Mohli ste počuť aj pesničku Haj, husičky, haj. Táto pesnička má v našej rodine zaujímavú históriu. Práve za ňu bol môj otec internovaný. V päťdesiatych rokoch sa totiž tento text často aktualizoval a komentoval vtedajšiu politickú situáciu,“* hovorí Ján Ondria. Malý Daniel, ktorý je určite jedným z najmladších harmonikárov na Slovensku, však nemá ako svoj koníček len harmoniku. Jazdí na detskej motorke a má aj ďalšie záujmy. Ťažko predpokladať, ktorý z jeho koníčkov sa časom dostane do popredia. Nám malý Danko povedal o svojej predstave, v ktorej je harmonika jeho celoživotným spoločníkom.

Hráči z dychovky ako sólisti

Ďalším domácim účinkujúcim, ktorý sa na súťaži predstavil prvýkrát, je Vladimír Vranák. „Som Leopoldovčan, no rodák z Bučian. Ako dieťa som mal, žiaľ, k harmonike veľmi daleko. Veľmi som po nej túžil. Do hudobnej školy som sa nedostal, lebo bol nedostatok učiteľov – harmonikárov. Tak som presedlal na klarinet a hrával som 27 rokov v dychovej hudbe Považanka v Leopoldove. Po harmonike som však túžil. Keď som videl niekoho na nej hrať, chcel som mu ju zobrať a zahrať si sám (smiech). Nemal som však možnosti sa technicky zdokonaľiť. Preto som sa učil sám. A je poznať, že mi chýba odbornosť. Hrám teda, ako viem. Väčšinou sú to ľudové pesničky, ktoré sme ešte predtým hrávali v Považanke. Vyberám si aj moravskú ľudovú hudbu, ale aj naše pesničky z dolného Považia,“ hovorí zástupca domácich muzikantov Vladimír Vranák. V Spolkovej záhrade vystúpil hrou na harmonike Delicia. Mnohí Leopoldovčania ho však poznajú aj ako výtvarníka. Pôvodne na prehliadku ani nechcel ísť, no na prehováranie skúsil, a azda sa predstaví aj v ďalších ročníkoch. Vladimír Vranák hráva aj na mnohých stretnutiach. Naposledy hral na deväťdesiatinách, neraz zavíta aj medzi leopoldovských seniorov či zdravotne postihnutých.

Štvrtý domáci účinkujúci sa predstavil až na záver prehliadky. Jaroslav Liška st. bol tiež nováčikom a ako sám povedal, prihlásil sa tesne pred začiatkom programu. Veľmi vraj porovnával svoju hru s ostatnými účinkujúcimi z minulých ročníkov. Nakoniec sa ukázalo, že podaním prihlášky urobil veľmi dobre. Jeho kuriózna detská harmonika s nevšedným osudom (našiel ju vyhodenej medzi odpadkami) slúži už celé desaťročia a samého Jaroslava Lišku prekvapujú jej nevšedné akustické a hudobné možnosti. Okrem toho hrá doma aj na píanovku. Harmoniky sú jeho spoločníkom už viac ako päťdesiat rokov. Potvrdil to aj na spoločnom neformálnom stretnutí všetkých účinkujúcich po skončení oficiálneho programu, kde ešte dlho hral pre ďalších muzikantov. Harmonika je mu zaiste bližšia ako klarinet, na ktorom hrával dlhé roky v dychovej hudbe Šúrovanka. Z repertoáru ho svojou melodikou najviac zaujali slovenské a moravské pesničky.

Na pódiu aj nevšedné nástroje

Z ďalších účinkujúcich spomeňme Vladimíra Klepáča zo Šulekova, ktorý sa predstavil 96-klávesovým akordeónom. K nevšednému nástroju pridal aj nevšedne pútavý repertoár – svetové populárne melódie a slovenské tangá. Hlohovčan Anton Antal z Hlohovca bol na prehliadke rovnako nováčikom. Na heligónku sa naučil hrať sám len pred deviatimi mesiacmi. Na podujatí nemohla chýbať stálica harmonikárskych prehliadok Anna Celeryová, známa a zaniietená heligónkarka zo Senice, ktorá dáva svoju širokú dušu atmosfére celého podujatia. Z Trnavského kraja pochádza aj Alojz Konečný z Hornej Krupěj. Je nielen dobrý hudobník, ale aj organizátor. Vo vedľajšej obci vedie spevácku skupinu Dolnokrupanka a v Plaveckom Petre udáva taktovkou súboru Petrané. Okrem interpretácie ľudových piesní zhudobnil záhorácku báseň Hor sa, Záhoráci, ktorú v Leopoldove aj predstavil. Svoje schopnosti vo vedení viacerých hudobných nástrojov a hudobníkov potvrdil v záverečnom spoločnom „kole“, ktoré bolo vyvrcholením prehliadkovej časti podujatia. Vtedy všetci hudobníci spoločne so spevom (výdatne pomáhalo aj publikum) zaimprovizovali, zahrali a zapievali dve ľudové piesne.

Vráťme sa však k prehliadke podujatia Vráťme Slovensku harmoniku. Najväčšie ohlasy v publiku mali Myjavskí heligónkari – Dušan Košnár, Štefan Gajdošík a Milan Žák. Zahrali a zaspievali tri valčíky a dve polky a ich pravé „myjavske“ vystúpenie patrilo k tomu najlepšiemu, čo doteraz v cykle nesúťažných prehliadok odznelo. Nevšedné a aj trochu kuriózne bolo vystúpenie Igora Čekana zo Sliača. Tamojší návštevníci kúpeľov ho poznajú ako pohotového hráča na viacerých hudobných nástrojoch. Tam ho spoznali aj kúpeľní hostia – leopoldovskí hudobní nadšenci – a pozvali ho na prehliadku. Igor Čekan zaujal nielen nevšedným elektrofonickým akordeónom, ale aj repertoárom. Aktualizuje texty známych populárnych pesničiek šesťdesiatych rokov a ľudových pesničiek, a na ich nápevy vytvára vtipné hudobné skeče. Odmalička hrá na takmer všetkých základných hudobných nástrojoch. Jeho sen mu splnili kamaráti. K sedemdesiatke mu kúpili spomínaný elektrofonický akordeón, v ktorom sa spája niekoľko hudobných nástrojov. A keďže je Igor Čekan aj milovník videa, z celej prehliadky v Leopoldove pripravoval DVD záznam.

Moraváci sú v Leopoldove doma

Už sme spomínali, že podujatie Vráťme Slovensku harmoniku zaujíma aj hudobníkov z Moravy. Náš región si obľúbili Karel Havlík a Jaroslav Drápela z Dolných Bojanovic na Morave. Na prehliadke nie sú nováčikovia, hrajú spolu už päť rokov. Jaroslav Drápela je starý hudobnícky harcovník, veď na harmoniku hrá od ôsmich rokov. Karel Havlík je mladý nadšenec pre akordeón odvtedy, čo mu tento nástroj ponúkli na vyskúšanie počas silvestrovej zábavy. Veľké nadšenie pre naše podujatie, ale najmä pre harmoniku, má Josef Krupica, ktorý prišiel rovnako z Dolných Bojanovic. *„U nás je veľká tradícia cimbalovíkov, rôznych muzikantov a kapiel. Päťkrát som pripravil podobné hudobné podujatia, ako je toto vaše leopoldovské. Tak som si ako hudobník skúsil, že prísť na podujatie je jednoduchšie ako ho organizovať. Najmä technické zabezpečenie je vždy náročné. Ja som sa dnes predstavil hrou na akordeón, fúkacej harmonike, ale aj bubny. Na všetkých týchto nástrojoch hrám sám a tak viem docieľiť zvuku, ktorý sa podobá na malú kapelu. Niečo sa mi tam dnes ohlo, tak som s mojím vystúpením nebol celkom spokojný (smiech). Bubon alebo ozembuch je oživením, spštením vystúpenia. Basa alebo bubon tvrdí muziku, to platí vždy,“* hovorí Josef Krupica, ktorý do Leopoldova prišiel z Dolných Bojanovic na južnej Morave. Ako hovorí, o akordeóny a heligónky dnes začína byť opäť záujem. Pozvať jedného hudobníka je aj pre organizátorov akcií nielen jednoduchšie, ale aj lacnejšie. *„Naviac, sklípky sú hlboké a prísť tam s harmonikou je oveľa jednoduchšie ako s cimbalom.“* A ako sa Josef Krupica dostal do Leopoldova? *„Mám dcéru v Rišňovciach, takže to mám po ceste. Chodíme okolo aj na Myjavu, na Javorinu, čiže toto okolie nám nie je neznáme,“* hovorí. Dotreťce zastupovali Juhomoravský kraj a okres Hodonín kvarteto z obce Čejč, ktoré tvorili dvaja hudobníci Květoslav Pospíšil, Miroslav Ondráček a dve speváčky Josefa Doupovová a Nikol Králová. Prehliadka Vráťme Slovensku harmoniku vyvrcholila spomínanou spoločnou piesňou po odovzdávaní prezentov s logom mesta a pamätných listov z rúk primátora Milana Gavorníka. To už v pozadí hrala dychová skupina Kozovanka z Bratislavy, ktorá bavila divákov ešte ďalšiu hodinu. Jej členovia pochádzajú z rôznych iných kapiel a z rôznych slovenských regiónov. Tohtoročné stretnutie sa tešilo účasti návštevníkov. No mohlo ich byť oveľa viac. Ako viaceri z divákov pripomenulo, tento rok propagácia pokrývala a o leopoldovských harmonikách sa nedozvedeli ani Leopoldovčania, nieto ešte milovníci ľudovej a dychovej hudby zo západného Slovenska. Ak by sa tak dobudúca stalo, z leopoldovských heligónok mohla urobiť masové kultúrne stretnutie milovníkov tohto hudobného nástroja z celého západného Slovenska.

Text a foto: Martin Jurčo

Ping-pongisti cenu venovali materskej škole

Štátny sviatok výročia SNP (29. augusta) v tomto roku pripadol na piatok a v Leopoldove sme do predĺženého víkendu vstúpili pripomenutím si 70. výročia SNP zapálením povstaleckej vaty v Spolkovej záhrade a zároveň už tradičnou košťovkou gulášov. V tomto roku sa uplatnili nové pravidlá súťažnej ochutnávky, keď suroviny si zabezpečovali sami kuchári a posilnila sa samosprávnosť posudzovateľskej komisie, ktorú tvorili väčšinou zástupcovia jednotlivých družstiev alebo diváci. Tí mali samostatne určiť poradie chutnosti gulášov jednotlivých tímov.

Na prehliadke sa tento rok prezentovali kotlíky deviatich družstiev: Vinári, Pekelníci, Cespolní kopaničári, Holky z našej školy v najlepší rokoch, Ping-pongový tím, Juriš + syn a dvaja vnuci, Nohejbalisti, Mladí chemici, GML a napokon mestský tím, ktorý tvorili poslanci mestského zastupiteľstva a osvedčená veselá a príjemná zostava gazdiniek, pozostávajúca z členiek občianske-

ho združenia Šanec a ich kamarátok, mestskej organizácie SZTPaPCCH a pomocnú roku výdatne podala aj kronikárka mesta. Pre návštevníkov okrem dobrej hudobnej produkcie, o ktorú sa postarali kapely Naex a Unisong, nechýbali ani tradičné súťaže v hádzaní leopoldovskou mrežou a v zatĺkaní klinec. Na záver príjemného popoludnia plného zaujímavých stretnutí si vyhlasovatelia súťaže počkali na hodnotenie občianskej poroty, ktorej šéfovala dlhoročná šéfkuchárka mestských gulášov Dalimíra Štitáková. Spomienková cena a finančné odmeny oceneným odovzdal v Spolkovej záhrade primátor mesta Milan Gavorník a z prvého miesta si ich odniesol Ping-pongový tím, ktorého zostava zvíťazila aj minulý rok, na druhom mieste sa umiestnilo družstvo GML a tretie miesto obsadili až dva tímy s rovnakým počtom bodov – Holky z našej školy v najlepší rokoch a Cespolní kopaničári. A aby sme boli presní, víťazný tím zopakoval scenár z minulého roka a svoju

finančnú výhru priamo na mieste odovzdal riaditeľke materskej školy a členkám družstva, ktoré skončilo na treťom mieste, na podporu škôlky.

Do súťaže o čo najmenší počet úderov kladivom do úplného zabíjania klinca do podložky sa nebývalo prihlásilo asi sto návštevníkov. Z nich ako najlepší sa spomedzi mužov ukázal v „rozstrele“ Matej Jančár (11 úderov), na druhom mieste Peter Tittel (11) a p. Gubala (12). Na súťaži sa aktívne zúčastnil aj primátor mesta, ktorý na zabíjanie klinca použil 14 úderov. Napokon leopoldovskí nohejbalisti, ktorí boli vyhlasovateľmi súťaže, odovzdali aj cenu útechy Peťovi O. (13 úderov). Na súťaži hádzania leopoldovskou mrežou sa zúčastnilo dvadsať žien – z nich sa najlepšie prezentovala slečna alebo pani Elena (4,45 m), na druhom mieste skončila Lubica (3,8) a na treťom Luba (3,75 m). V mužskej kategórii zvíťazil Matej Jančár – víťaz súťaže v zatĺkaní klinčov – mrežu odhodil do vzdialenosti 6,95 m, na druhom mieste bol Pavol Harman (6,9 m) a na treťom sa umiestnil Roman Gubáň (6,85 m). Aj v tejto súťaži sa nohejbalisti rozhodli udeliť cenu útechy – získal ju Matej Nosál (6,2 m). Ceny do sprievodných súťaží venovali Dušan Slovák, Vinotéka Leopoldov, Mária Kuchtová – kvetinarstvo Lila a Nohejbalový klub Leopoldov.

(jh)

INEKO: LEOPOLDOV PATRÍ K EKONOMICKY NAJZDRAVŠÍM MESTÁM

Leopoldov za rok 2013 hospodáril viac než priaznivo a je mestom s výborným finančným zdravím. Vo všetkých ekonomických hodnoteniach vychádzali pozitívne hodnoty, a tak dostal známku 5,4 z maximálnej možnej šestky. Vyplýva to z analýzy Inštitútu pre ekonomické a sociálne reformy (INEKO), ktorý každoročne vyhodnocuje hospodárenie samospráv. Najzadĺženejším mestom bola ešte pred mesiacom Žilina (vláda SR ju oddĺžila), najviac dokázali vylepšiť svoje hospodárenie Trenčín, Trebišov a Lučenec. Ako vyplýva z dokumentov inštitútu INEKO, Leopoldov skončil v celkovom rebríčku všetkých miest na 4. mieste na Slovensku. Na prvých troch miestach sa ocitli Kysucké Nové Mesto, Strážske a Nová Baňa. Naše okresné mesto Hlohovec skončilo na 7. mieste. V hospodárení sa brali do úvahy rôzne ukazovatele ako percento zadĺženosti, schopnosť mesta uhrádzať svoje záväzky, objem záväzkov, teda dlhu po dobe splatnosti, výška dlhu mesta a jeho finančné rezervy.

(maju)

ZAČÍNAME SEPAROVAŤ TETRAPAKY

Okrem pravidelných zberov a vývozov druhotných surovín ako papier a plastové fľaše samospráva organizuje aj menej frekventované zbery iných druhov odpadu – nebezpečného odpadu a najnovšie aj pneumatík. Od októbra pribudol v meste ďalší separovaný zber, ktorý má za cieľ znížiť množstvo netriedeného komunálneho odpadu, a tým nielen odľahčiť životné prostredie, ale aj znížiť náklady mestskej pokladne na likvidáciu komunálneho odpadu. Nový zber sa týka tetrapakov (kompozitných obalov), v ktorých si kupujeme mlieko, smotanu, džúsy, vína či iné nápoje alebo potraviny. Zbierať ich budeme do takých istých vriec, aké používame pri zbere plastových fliaš. Prvý vývoz sa

uskutočnil už v pondelok 20. októbra, druhý bude v pondelok 15. decembra. „Pre úspešnosť zberu je dôležitá spolupráca s občanmi. Prosíme občanov, aby obaly prerazali po dĺžke a vypláchli ich, rozložili rohy a obaly stlačili. Takýto postup si možno vyžaduje viac práce, no jedine tak zabránime rôznym rozkladným procesom a aj občania budú spokojnejší, pretože obaly nebudú zapáchať. Vrece nesmie obsahovať tetrapaky znečistené rôznymi surovinami a je potrebné zaviazať ho – uľahčí sa tak manipulácia s ním počas zberu a prepravy,“ vysvetľuje Ing. Silvia Grossová z mestského úradu.

(jh)

OPĎ VYHASLI ĽUDSKÉ ŽIVOTY

Daždivé počasie a mokrá vozovka sa stali pri Leopoldove 2. septembra ráno o 07.40 h osudným pre 34-ročného Trnavčana. Vodič na aute Renault Laguna išiel po ceste I/61 smerom na Madunice, na mokrej vozovke nevládol riadenie a s autom prešiel do protismeru. Bočnou stranou auta narazil do vodiča na aute Peugeot Expert. Pri zrážke došlo k ťažkému zraneniu vodiča z Renaultu, ktorý na mieste nehody zraneniam podľahol. Druhý vodič, 48-ročný muž z okr. Námestovo, vyviazol z nehody len s drobnými poraneniami a spolujazdec bol prevezený do nemocnice. Polícia vodičovi po nehode alkohol nezistila.

Pri dopravnej nehode, ktorá sa stala 7. októbra asi o 12,20 h medzi Trakovcami a Leopoldovom, zomrel 24-ročný vodič.

Mladý šofér auta Opel Astra z Hlohovca prešiel do protismeru a tam sa zrazil s protiídúcim kamiónom. Utrpel zranenia, ktorým na mieste podľahol. Výsledky doterajšieho vyšetrovania z miesta nehody nasvedčujú tomu, že išlo o samovraždu. Vodič kamióna neutrpel pri nehode závažnejšie zranenia a bol prevezený na ošetrovanie. Dychová skúška na alkohol bola u neho negatívna.

Polícia apeluje na vodičov, aby jazdu prispôsobili počasiu a na mokrých cestách radšej spomalili. Vodiči by mali rátať nielen s častejším mrholením a dažďom, ale aj pribúdajúcimi hmlami. Zníženie viditeľnosti v hmle sa ihneď odráža aj v policajných štatistikách. Predstí nehodám a kolíziám môže každý z nás, ak budeme za volantom opatrní, predvídať a nebudeme preceňovať svoje schopnosti.

(ra)

STANICA SA DOČKALA PRVÝCH OPRÁV

Leopoldovská železničná stanica prešla celkovou rekonštrukciou už pred niekoľkými rokmi, no denným používaním a najmä pričinením sa vandalov boli najmä stavby príchodov k vlakom opotrebované. Preto Železnice Slovenskej republiky urobil niektoré drobné, no pre cestujúceho viditeľné úpravy. „Ide o jednoduché sanovanie poškodených, znečistených a devastovaných objektov. ŽSR pristúpili k oprave poškodených soklov v objekte, premaľovaniu znečistených stien podchodov grafitmi atď. Zároveň sa obnovili nátery nástupištných hrán, hrán scho-

díšť a prekážok, ktoré už boli slabo viditeľné. Niektoré opravy sa realizujú pravidelne a niektoré po zistení, čiže podľa potreby,“ povedal Ľubomír Mitas zo Železníc Slovenskej republiky. Podľa informácií ŽSR sa zvýšila frekvencia kontrol čistoty v priestoroch železničnej stanice – mesačne sa priebežne kontroluje zamestnancami ŽSR a hĺbková kontrola komisionálne raz ročne.

(maju)

PANYCHÍDA NA BÝVALOM VÄZENSKOM CINTORÍNE

Aj v tomto roku sa stretli bývalí politickí väzni a ich rodinní príslušníci pri leopoldovskej väznici, aby si pripomenuli ťažké roky strávené v žalári či v odlúčení od svojich blízkych. Tohtoročnú pietnu spomienku na nespravodlivo a protiprávne väzných komunistickým režimom predstaviteľia Konfederácie politických väzňov Slovenska a Generálneho riaditeľstva ZVJS zorganizovali v sobotu 23. augusta. Program sa začal ráno o 9. hodine rímskokatolíckou sv. omšou v Kostole sv. Ignáca. Jej hlavným celebrantom bol Mons. Ján Orosch, trnavský arcibiskup, a počas obradov si hostia uctili relikvie blažených mučeníkov, ktorí boli väznení práve v Leopoldove – Pavla Petra Gojdiča a Metoda Dominika Trčku. O jedenástej hodine sa politickí väzni, resp. ich rodinní príslušníci zišli pri pamätnej tabuli pred väznicou, kde sa prihovorili k ľuďom, ktorých spojili podobné osudy, predstavitelia Konfederácie politických väzňov ČR a ďalší hostia. Po polhodine si uctili pamiatku obetí leopoldovskej vzbury z roku 1990 pred administratívnou budovou ústavu a napoludnie navštívili bývalý väzenský (dnešný mestský) cintorín, kde počas pietnej spomienky a panychídy položili kvety pri pamätníku Pavla Gojdiča a ostatných zomrelých v leopoldovskej väznici a pri symbolickom hrobe neznámeho politického väžňa.

(jh)

Poslanecké skúsenosti alebo skúsenosti poslanca

Po dvoch volebných obdobiach vo funkcii poslanca Mestského zastupiteľstva v Leopoldove som sa rozhodol vo volebnom roku 2014 nekandidovať do MsZ a so získanými skúsenosťami by som sa rád podelil nielen so svojimi bývalými voličmi, ale aj ostatnými obyvateľmi Leopoldova.

Keď som pred ôsmimi rokmi začínal pracovať v MsZ, bola tam pomerne napätá situácia medzi niektorými poslancami a primátorom. Toto obdobie by som nazval obdobím žabo-myších vojen a tým bola čiastočne poznamenaná aj činnosť MsZ. Rozhodnutia sa rodili len veľmi ťažko a pomaly. Našťastie, netrvalo to dlho a poslanci na čele s primátorom pochopili, čo je poslaním MsZ. Zintenzívnila sa práca v komisiách i na samotných jednaniach MsZ a najdôležitejšie bolo to, že sa poslanci nedelili podľa straníckych tričiek a záujmov, ale snažili sa riešiť potreby obyvateľov. Nebolo to vždy najjednoduchšie, nebolo to vždy jednotné a nebolo to rýchle.

Zhodnotil by som to tak, že 60 - 70 % rokovaní sa dotýkalo rozdeľovania financií a spôsobu ich využitia a len malá časť sa venovala príjmovej oblasti a ostatnej problematike. To, či sme hospodárili rozumne, musia posúdiť občania. Mohol by som vymenovať, čo všetko sa urobilo za dve volebné obdobia. Nie je to mojím úmyslom. Chcel by som len uviesť, že okrem prestavby námestia a rekonštrukcie škôlky boli všetky práce hradené z rozpočtu mesta.

Po komunálnych voľbách sme prijali Rámcový volebný program MsZ V Leopoldove na volebné obdobie rokov 2011 - 2014. Môžem konštatovať, že napriek jeho širokému obsahu a množstvu naplánovaných investícií sme si nevedli až tak zle a splnili sme ho asi na 70 %. (Hodnotenie plnenia volebného programu bude určite témou v ďalšom čísle časopisu a preto sa nebudem k nemu vyjadrovať.) Chcel by som sa však poďakovať poslancom za to, že som mohol s nimi spolupracovať na rozvoji nášho mesta. Chcel by som vysloviť uznanie R. Levčíkovi za to, s akým odhodlaním a vervou presadzoval výstavbu cesty a parkovísk „v kolónii“ na Nádražnej ulici, G. Zennerovi, ako presadzoval záchranu objektu kina, J. Hladkému a R. Miklošovej za činnosť pri skvalitňovaní kultúrneho života v meste, P. Ondrigovi za odvahu pri znovuzorganizovaní Behu Leopoldovom, T. Kavuliakovej za hľadanie optimálnych riešení ekonomických problémov. Chcem sa poďakovať všetkým poslancom a primátorovi za to, že pochopili nutnosť spolupráce medzi sebou. Primátor bez podpory poslancov a poslanci bez podpory primátora by nedosiahli nič.

V týchto voľbách som sa rozhodol nekandidovať a prenechať to mladším. Chcel by som však požiadať voličov, aby volili uvážlivo, rozumne a neverili veľkým sľubom. Aby hlavne neverili tomu, kto sľubuje veľký prílev financií, dotácií a zvýšenie grantov. Rozpočet mesta to jednoducho neumožňuje. Zároveň chcem upozorniť na kandidátov s veľkými straníckymi ambíciami, že stranícke zloženie MsZ sme tu už mali a nevedlo to k ničomu dobrému. Vyberajme kandidátov, o ktorých vieme, že sú vzdelaní, sú odborníci vo svojich profesiách a na srdci im leží rozvoj mesta a kvalita života jeho obyvateľov. Kandidátom na poslancov, ktorí si myslia, že zbohatnú, odporúčam vzdať sa kandidatúry už teraz.

Novozvoleným poslancom želim v ich práci veľa šťastia, financií a porozumenia.

Miloš Jančár

Mestská knižnica:

Alarmujúco klesá počet čitateľov aj výpožičiek

Aj keď sme už spomínali, že európske štatistiky testovania, známe pod názvom PISA, hovoria o nízkej čitateľskej gramotnosti mladých Slovákov, zdá sa, že s našou čitateľskou gramotnosťou (a možno nielen s ňou) to pôjde dolu vodou ešte istý čas... Akýmsi meradlom, aj keď len relatívnym, v našich mestských podmienkach môže byť aj štatistika návštevnosti mestskej knižnice. Vyplýva z nej, že za ostatných päť rokov sa znížil počet návštev knižnice o ťažko uveriteľné dve tretiny a o viac ako polovicu sa znížil aj počet výpožičiek.

Knižnica v roku 2009 evidovala 425 čitateľov a v nasledujúcich rokoch sa ich počet ustálil na čísle 416. Medzi rokmi 2012 a 2013, keď došlo k úprave prevádzkových hodín mestskej knižnice, počet evidovaných čitateľov klesol zo 416 na 354. Táto zmena sa premietla aj do počtu návštevníkov, resp. návštev knižnice a uskutočnených výpožičiek. Lepšie ako text túto skutočnosť vyjadruje nasledujúca tabuľka:

rok:	2009	2010	2011	2012	2013
počet čitateľov:	425	416	417	416	354
počet návštevníkov:	9 611	8268	6 862	5486	3 413
počet výpožičiek:	39 049	46362	36 303	28 649	17 873

Možno v ostatných dvoch rokoch sa pod nižší záujem o knižničné služby podpísala aj zmena úpravy otváracích hodín, no i tak výrazne klesajúci trend v návštevnosti knižnice sa začal už skôr. Čiastočný pokles záujmu je vidno aj zo strany školákov, aj keď tým už niekoľko rokov slúži školská knižnica, v ktorej sa uskutočňujú aj niektoré hodiny slovenčiny či iných predmetov. Vysokoškóľáci sa pri štúdiu zasa pričasto spoliehajú na naivnú vetu: *všetko je na webe*. Aj preto mestskú knižnicu dnes navštevujú najmä starší čitatelia.

Knižničný fond rastie, výpožičiek ubúda

Knižnica s klesajúcim záujmom bojuje aj každoročným dopĺňaním knižničného fondu: „Vypracovali sme projekt pod názvom *Kto číta – ten myslí, kto myslí – ten uvažuje*. Zaradili sme sa k úspešným žiadateľom a získali sme finančnú podporu Ministerstva kultúry SR vo výške 700,01 eur na nákup tlačených neperiodických publikácií. Použili sme ich na nákup 73 knižničných jednotiek. Každoročne podporuje nákup kníh a iných publikácií aj mesto, v roku 2013 sme z rozpočtu mesta kúpili spolu 222 knižničných jednotiek a darom sme získali 32 knižničných jednotiek,“ vysvetľuje Michaela Haringová. Aj v tomto roku poputuje na nákup nových kníh z mestského rozpočtu 1500 eur.

Knižničný fond mestskej knižnice v súčasnosti tvorí 11 601 kníh a v ostatných rokoch kvôli finančnej reštrikcii zo strany mesta knižnica zredukovala počet odoberaných periodík na jeden. Do fondu pribudlo 254 kníh a počet čitateľov v porovnaní s minulými rokmi klesol na 354. V knižnici sa počas roka vystriedalo 3413 návštevníkov a knižnica zaregistrovala v minulom roku 17 873 výpožičiek. Okrem toho knihovnička na požiadanie poskytla 968 bibliografických informácií a skvalitnila svoje služby nákupom výpožičného protokolu pre systém Clavius v hodnote 480 eur. Dospelý čitateľ za celoročné služby knižnice platí jedno euro, detský čitateľ pol eura.

Ako prilákať deti

To, čo robí každú knižnicu knižnicou, sú nielen požičané knihy či vzácnejšie sprostredkované výpožičky z najväčších slovenských, prípadne aj zahraničných knižníc prostredníctvom

tvom medziknižničnej výpožičnej služby. Knižnicu tvoria aj jej čitatelia a používatelia a väčšina knižníc sa usiluje vstúpiť do procesu výchovy mladých čitateľských generácií pestrou ponukou podujatí – autorskými čítaniami, besedami s autormi, rodákmi, dramatizáciou ich diel či obľúbenými projektmi typu Noc s Andersenom. V minulom roku leopoldovská mestská knižnica uskutočnila osem podujatí zameraných na mladšieho a najmladšieho čitateľa, resp. predčitateľa.

V závere februára sa v mestskej knižnici uskutočnili dve stretnutia predškolákov s informačnou výchovou, na ktorých sa zúčastnilo 59 detí. Informačnú výchovu v knižnici v marci absolvovali aj 37 druhákov zo základnej školy a 25. marca v rámci mesiaca knihy 70 školákov z čitateľského klubu sa zapojilo do projektu zameraného na rozvíjanie čitateľských návykov a na rozvoj zážitkového čítania. *„Porozprávali sme sa o fungovaní knižnice, prečo je práve marec zasvätený knihám a čitateľom, rozprávali sme sa o obľúbených knižkách detí, v niektorých si mohli aj zalistovať. Prečítali sme si krátku ukážku z knižky od Braňa Jóbasa, deti sa zapojili aj do rozprávania o tejto knižke. Tí šikovnejší zarecitovali básničku alebo rozprávku, ktorú sa naučili na Hollého pamätník,“* hovorí Michaela Haringová.

V júni knižnica zorganizovala obľúbené tvorivé dielne a počas prázdnin, 16. augusta, projekt s názvom Čítanie pre radosť a poznanie, do ktorého sa v knižnici zapojilo jedenásť detí. V rozvíjaní tvorivých aktivít knižnica pokračovala aj na jeseň – 16. októbra vo forme spoločenských hier a spoločného čítania a 27. novembra v rámci tvorivej dielne. Na obidvoch týchto aktivitách sa zúčastnilo po deväť detí. Zostáva však veriť, že úbytok detských používateľov knižnice kompenzuje práve školská knižnica spojená s príjemnou miniučebňou, ktorú vedenie základnej školy takisto pravidelne dopĺňa o nové diela.

Juraj Hladký

Šachový vlak po dvoch rokoch opäť prechádzal cez Leopoldov

Cez Leopoldovskú železničnú stanicu denne prechádzajú desiatky osobných, zrýchlených a nákladných vlakov, rýchlikov i expresov, ale výnimočne aj jeden zvláštny s prívlastkom „šachový“. V piatok 10. októbra bol z Prahy o 10. hodine už štvrtýkrát vypravený vlak na päťdňovú cestu s mimoriadnymi cestujúcimi, ktorých väčšinu tvorili šachisti a šachistky z celého sveta nevynímajúc USA, Kanadu, Brazíliu, Austráliu, Saudskú Arábiu, Egypt, Rusko a takmer celú Európu aj s Islandom. Najviac ich bolo z Českej republiky. Chýbali však slovenskí šachisti a šachistky. Vlaková cesta z Prahy pokračovala cez Viedeň, Budapešť, Trenčín a Krakov naspäť do hlavného mesta Českej republiky, kam sa vlak vrátil o štyri dni neskôr. Počas jeho jazdy medzi jednotlivými mestami odohrali šachisti švajčiarskym systémom dvanásť kôl v tzv. rapid šachu s tempom hry 2 x 20 min. a s prídavkom 10 sekúnd za každý vykonaný ťah. Denne sa hralo jedno kolo, dve alebo aj tri kolá podľa dĺžky trate. Počet účastníkov bol obmedzený kapacitou miest vo vlaku. Niektorých šachistov sprevádzali aj ich rodinní príslušníci. Celú vlakovú súpravu tvorilo desať vozňov pomenovaných po bývalých majstroch sveta v šachu, ktoré tahala elektrická lokomotíva radu 362. Tú Česká dráha premalovali do šachového dizajnu a nazvali Rýchle eso. Šachovými figúrkami boli pomalované nielen vozne, ktoré boli prestavané na turnajové sály, ale aj lokomotíva.

V nedeľu 12. októbra asi hodinu popoludní prechádzal vlak cez leopoldovskú železničnú stanicu do najbližšej zastávky v Trenčíne – v rodisku prvého slovenského šachového veľmajstra Jána Plachetku. Neskoré popoludnie a večery boli určené na prehliadku pamätihodností jednotlivých miest. Česká veľvyslankyňa na Slovensku Lívia Klausová prišla privítať svojho syna Jana ako účastníka šachového vlaku (obsadil 39. priečku so ziskom 6 b.) na železničnú stanicu v Trenčíne. Celú akciu organizovala Pražská šachová spoločnosť s Českými dráhami. Riaditeľom turnaja bol Pavel Matocha z Prahy. Cenový fond turnaja tvorilo 40 000 Kč a vecné ceny i služby v celkovej hodnote 60 000 Kč. Šachový vlak šťastne dorazil večer 14. októbra do cieľa svojej jazdy v Prahe po prejezení 1825 km. Prvú cenu a 15 000 Kč si odniesol šachový veľmajster Ian Rogers z Austrálie so ziskom 9 bodov z dvanástich partíí, ktorý cestoval vo vlaku aj so svojou manželkou. Zo 76 účastníkov sa už teraz niektorí tešia na piaty ročník šachového turnaja v tomto nevšednom vlaku, ktorý sa opäť vydá na svoju jazdu na jeseň budúceho roka.

(GK)

Omladina potrebuje vzory a starostlivé ruky aj v športe

Overil som si a pocítil som, že takmer tridsaťročný časopis obyvateľov Leopoldova otvára oči k problematike života tohto mesta a nevyužiť tento tok informácií do štyritisícovej osadlosti by bolo dnes hriechom, a využiť ho až v budúcnosti, a teda možno už „zajtra“, je nielen strata času, ale aj hazard. Osobitne smerom k športovej aktivite, ktorá si priam žiada skúsené ruky a vzťah k športu. Odborný a zdravo lokalpatriotický... a hlavne, aby aj tu platilo – od slov k činom!

Nechcel by som rozoberať, čo bolo skôr, skôr poukázať na to, že aj v terajšom období máme hravé a športové deti. V stolnom tenise máme aktívnych pingpongistov v piatich súťažných ligách (popritom éčko starších a pri turnajoch či stolnotenisových stredách vekovo staršiu prezentáciu). Na tenisových kurtoch prevláda omladina a vo futbale dve prípravky a jeden žiacky súťažný mančaft.

Pred jeden a pol rokom mala „narodeniny“ najmladšia futbalová generácia, ktorá dnes žije aj zásluhou futbalového vzoru a starostlivosti vyše dvadsiatich rodičov, čo oprášili tradíciu Róberta Haladu, ktorý si nevedel ako tréner vynachváliť takzvané rodičovské združenie (škoda, že dnes rozdáva svoj vzťah k futbalu na inom mieste, ale hlavné je, že aj tam to robí dobre – pozn. autora) pri futbalovej omladine. Bývalý odchovanec trnavského Spartaka Ivan Hegedüs (vtedy ligový dorastenec, v ďalších rokoch ligista Hurbanova, Dubnice, Levíc a Senca, naposledy hráč a tréner dnešného MTK Leopoldov) sa nechal presvedčiť rodičmi na čele s Róbertom Gergičom a Adriánom Balážom o tom, že to doma skúsi s asi osemročnými deťmi. Podmienkou však bola aj pomoc rodičov. A tak dnes kolektív, ktorý si uvedomil, že každý vie, čím má prispieť, úspešne reprezentuje mesto Leopoldov.

„...myslím si, že sme dobre trafili a že sme pochopili, že aj tu vie osobnosť zohrať tú najdôležitejšiu rolu. Ivan (Hegedüs – pozn. R.O.) tu omladol s deťmi a my rodičia sme pochopili,

že v takejto práci sú nenahraditeľné starostlivé a pomocné ruky...“ priznal Adrián Baláz s tým, že aj v takejto práci sa vzájomne pomáhajú jednoducho musí.

Budúce futbalové nádeje, rešpektujúc rodičovské starostlivosť, odbornú prácu trénera a jeho pomocníkov, mali už svoje premiérové kroky na turnaji v Červeníku či v súťažnom futbalovom ročníku. Všade, kde sa usilovali dokazovať, že sa futbal chcú naučiť hrať, bolo cítiť, že takáto aktivita, ktorej drukuje aj rodičovské futbalové združenie, vie potešiť. Deti, rodičia i tréner aj pri ostatných vystúpeniach, na ktorých sa fanúšikovia pýtali: ...a ako hrali...? tak trochu radostnejšie sa počulo: ...vyhrali!

A ja som mal ten radostnejší pocit, pretože som videl a uveril, že v leopoldovskom športe sa nájdu ľudia, ktorí vedia nájsť nielen spoločnú reč, ale aj spoločenský záujem. A tak skúsme, všetci rodičia a bývalí športovci, dobrý lokalpatriotický vzťah povýšiť a nájdime si čas, veď ide o naše deti. Viacerí to pochopili a aj preto to v niektorých športoch ide.

Pripravil R. Osvald st.

Leopoldovské hráčky tretie v celoslovenskom kole Fed Cupu

Slovenský tenisový zväz v spolupráci s Nadáciou SPP organizovali aj v tomto roku Detský Fed Cup pre deti do 10 a 8 rokov. Dievčatá LTC Leopoldov postúpili do celoslovenského finále a skončili tretie.

Zo 154 družstiev z celého Slovenska postúpilo do celostátného finále 12 družstiev a LTC Leopoldov medzi nimi. V predkole si naše hráčky poradili s družstvom zo Žiliny (3:2), v prvom kole zvíťazili nad nasadeným družstvom z Bratislavy

(5:0). Leopoldovčanky prehrali až v semifinále (2:3) s hráčkami z Banskej Bystrice, ktoré napokon celú súťaž vyhrali. V hre o 3. miesto však naše dievčatá porazili hráčky z Piešťan (3:2). Družstvo v zložení Simona Bilková, Alexandra Gubániová, Kristína Danišková, Sofia Bokorová, Ashley Zahurančíková a kapitáni Martin Krajčovič a Maroš Bilka tak celkovo skončilo na treťom mieste.

Hráčky nadviazali na výborné výsledky z minulého roka ešte lepším umiestnením vo veľmi silnej konkurencii. Tréner Martin Krajčovič neskrýval svoje nadšenie: „Tri noci som poriadne nespál, štyri dni som sa cítil ako na psychiatrii, ale po uplynutí určitého času to beriem ako nezabudnuteľný zážitok. Vyradili nás víťazky celého turnaja, takže babám nemám čo vyčítať. Viem, pod akým tlakom som bol ja na lavičke a rodičia v obecenstve. Deti na kurte museli zvládať ešte oveľa väčší tlak ako my. Tretie miesto je super na taký malý klub, ako sme my, hoci, bohužiaľ, nemá ani vlastné šatne a toalety...“

morma

Na ťahu je trojnásobný futbalista roka s rodokmeňom v Leopoldove

Šachistov nájdeme aj medzi známymi slovenskými futbalistami. Jedným z nich je aj Dušan Tittel (47 r.), v minulosti známy ako vynikajúci futbalista, ktorý reprezentoval Československo a Slovenskú republiku 55-krát. Trikrát sa stal najlepším futbalistom Slovenska a toľkokrát bol aj členom tímu, ktorý získal majstrovský titul. V októbri sa stal generálnym riaditeľom ŠK Slovan Bratislava. Pre náš časopis poskytol krátke interview, v ktorom sa zdôveril o svojom vzťahu ku kráľovskej hre:

Kto vás naučil hrať šach a koľko ste mali vtedy rokov?

So šachom ma zoznámil môj otec, ktorý ho hrával aktívne v Dolnom Kubíne, vtedy som mal približne 10 rokov, keď mi počas dlhých zimných večerov ukazoval prvé ťahy na šachovnici.

Ako často a s kým hráte kráľovskú hru? Akú úlohu zohrala vo vašom živote?

Otec ma naučil základy a musím sa priznať, že som ho nikdy neporazil, lebo bol dobrý, šachu sa venoval a často hrával rôzne turnaje. Ja som sa snažil od neho odpozorovať zaujímavé ťahy, ale vždy bol niekoľko ťahov predo mnou, a tak mi dával jednu lekciiu za druhou. Šach je kráľovská hra a obdivujem i vážim si ľudí, ktorí vedia dobre hrať túto peknú hru.

Študujete šachovú teóriu z kníh a časopisov alebo hráte šach len podľa vlastného rozumu?

Až taký dobrý som nebol, aby som študoval šachovú teóriu vážnejšie a skôr som hrával podľa vlastného rozumu a svojej predvídavosti.

Aké šachové otvorenie je vaše najobľúbenejšie?

Keďže som rád hral s čiernymi figúrkami, tak väčšinou začínal môj súper a ja som sa skôr snažil reagovať na jeho myšlienky.

Hráte radšej s bielymi alebo čiernymi figúrkami?

Keď som hral s čiernymi figúrkami, ktoré mi boli sympatickejšie, tak som bol v miernej nevýhode, ale to patrí k šachu.

Naučili ste svoje deti tiež hrať túto logickú hru? Hráte doma šachové turnaje na upevnenie rodinných vzťahov?

Naše deti sú zatiaľ ešte malé (Timo má 4r. a Karolína má 5r.), a tak sme ich doteraz s dedkom k šachu neprivedli, ale budem rád, keď budeme môcť naše deti naučiť základy tejto krásnej a inteligentnej hry na šachovom stolíku.

Hrali ste niekedy šach aj korešpondenčne?

Ja osobne nie, ale môj otec áno.

Riešili ste niekedy šachové problémy z novín a časopisov?

Pamätám si, ako otec vystrihoval z novín jednotlivé šachové diagramy a občas sa mi snažil ukázať netradičné riešenie, ale mňa v mladosti viacej lákala futbalová lopta.

Považujete za správne zaradiť šach ako nepovinný predmet do škôl?

Určite áno a veľmi rád podporím myšlienku „znovuobrody“ vrátenia šachu a logického myslenia do škôl alebo školských družín.

Poznáte nejakých domácich alebo zahraničných futbalistov, ktorí si vo svojom voľnom čase radi sadnú ku šachovnici?

Počas futbalovej kariéry sme niektorí študovali na VŠE v Bratislave, a tak sme po cestách a sústreďeniach hrávali aj šach a najčastejším protihráčom bol Alexander Vencel mladší. Môj

najväčší futbalovo-šachový úspech je víťazstvo 2:0 nad skvelým francúzskym futbalistom Ericom Cantonom počas vianočných sviatkov v Manchesteri a mal som z toho veľkú radosť, lebo bol to súboj západnej a východnej, podľa neho ruskej školy a ja som ho porazil dve hry za sebou. Ďalší deň ma vyzval na tenisový súboj v Play station a naložil mi dvakrát 6:0. S úsmevom sme sa bavili, že na Orave Karpova a Kasparova dobre poznáme, ale moderná IT technika vtedy ešte do tohto regiónu neprišla.

Za rozhovor ďakuje Gorazd Kollárik.

Šachová partia pre zábavu i poučenie:

Biely: **Igor Štohl**

Čierny: **Ludger Keitlinghaus**

Praha 1992

1.f3 f5 (Súper už začína stavať svoju obľúbenú „kamennú stenu“. Pri pešiakovi na poli d2 však táto výstavba stráca svoju obvyklú pevnosť, lebo biely sa môže zamerať na rýchle presadenie postupu e2-e4.) **2.c4 Jf6 3.g3 e6 4.Sg2 Se7 5.0-0 0-0 6.Jc3 d5 7.d3** (Pointa plánu bieleho. Po 7. - c6 8.e4! fxe4 9.dxe4 dxc4 10.De2 b5 11.Vd1 má výbornú kompenzáciu za pešiaka. Ani výmena dám po 7. - dxc4 8.dxc4 Dxd1 9.Vxd1 nevyrieši všetky problémy čierneho.) **7. - Kh8!? 8.e4 d4** (Slabšie je 8. - fxe4 9.dxe4 dxc4 10.Da4 s výhodou.) **9.Je2** (Uvažoval som aj o 9.Jb5, tu by však jazdec nebol po 9. - fxe4 10.dxe4 c5 11.Sf4 Jc6 na svojom mieste.) **9. - fxe4!?** (Dáva bielemu útočné možnosti. Pre posúdenie hodnoty 7. tahu je kritické 9. - Jc6 s ideou 10.exf5 e5! Určitú prevahu by si biely uchoval len po 10.Sf4!? Jh5 11.exf5.) **10.dxe4 c5 11.e5 Je8** (Ešte slabšie je 11. - Jfd7 12.Jf4 Jb6 13.b3) **12.Jf4 Jc6 13.h4 Jc7 14.De2** (Okamžité 14.Jg5 viazlo na 14. - Sxg5 15.hxg5 Jxe5 16.Dh5 g6 17.Dh6 Kg8 s hrozbou Jf7.) **14. - Sd7 15.Jg5! Sxg5 16.hxg5 De8?** (Už asi posledná chyba. Čierny mal prejsť k ťažkej obrane po 16. - g6 17.Se4 De8 uchovajúc si možnosť odporu. Teraz biely zapojí do hry aj strelca na poli c1. Len pre doplnenie: nešlo 16. - Dxg5? Pre 17.Jxe6) **17.g6** (17. - hxg6 18.Se4 Jxe5 19.Jxg6+! Jxg6 20.Dh5+ s výhrou; 17. - Vxf4 18.Sxf4 Dxg6 19.- Se4 s plánom Kg2 a Vh1 veľmi nepomáha.) **17. - h6 18.Jd3!** (Okamžité 18.Se4 Jxe5 19.Sxb7 Vb8 20.Dxe5 Vxb7 21.Dxc5 e5 dáva čiernemu určité možnosti.) **18. - b6** (18. - Dxg6 19.Jxc5 Sc8 20.Se4 +-) **19.Se4 Je7! 20.Dh5 Jg8 21.Dh1! Vd8** (21. - Vf5 22.g4 Dxg6 23.Dg2 +-) **22.g4 Ja6 23.g5 Vf5** (Nepomohlo by ani 23. - De7 24.gxh6 gxh6 25.Sxh6 Jxh6 26.Dxh6+ Kg8 27.Kg2 Dg7 28.Dg5 s ďalším Vh1-h7.) **24.Sxf5 exf5 25.Dh5 Df8** (Ani teraz sa pešiaka g6 čierny len tak ľahko nezobaví: 25. - Je7 26.Jf4 Jg8 27.Jd5) 26.gxh6 gxh6 27.Sg5 Ve8 **28.Sf6+ Jxf6 29.exf6 Dxf6 30.Dxh6+ Kg8 31.Vfe1 a čierny sa vzdal.** (Pozn. red.: Partiu, ktorá sa hrala na turnaji „CHIP 92“ v Prahe, sme uverejnili aj so skráteným komentárom Igora Štohla podľa časopisu ŠACH – info, č. 2/1992. Víťazstvom nad nemeckým šachistom splnil druhú veľmajstrovskú normu, ktorá mu predtým unikla.)

Igor Štohl (* 27. september 1964 v Bratislave) je slovenský šachový veľmajster a autor šachových kníh. Najvyššie ELO dosiahol v r. 1999 – 2600 bodov. Časť detstva prežil v africkej Zambii. Šach sa naučil hrať, keď mal desať rokov. Trénoval ho majster Ján Šefc. V r. 1982 bol druhý na juniorských majstrovstvách sveta a o rok nato dostal titul medzinárodného majstra; v roku 1992 sa stal veľmajstrom. Vyhrál viacero turnajov; najvýznamnejší bol v Dortmunde r. 1991. Rok predtým postúpil na Medzipásmový turnaj v Manile (Filipíny), kde skončil na 24. mieste zo 68. účastníkov. V roku 1984 bol majstrom Slovenska. Zúčastnil sa tiež na niekoľkých ročníkoch Medzinárodného šachového festivalu Tírnavia a nevynechal ani tohtoročné seniorské majstrovstvá sveta. Bol kapitánom ženského tímu na Šachovej olympiáde v Nórsku začiatkom augusta. Už dlhé roky pracuje pre firmu Chess Base, kde bol spoluautorom elektronickej publikácie o Emanuelovi Laskerovi (1868 - 1941), ktorý se-

del na „šachovom tróne“ majstra sveta dlhých 27 rokov (1894 - 1921). Jeho knihy o šachu sú vysoko cenené a úspešné. Vyštudoval Právnickú fakultu UK a je doktorom práv. Má dve dcéry. K významnému životnému jubileu želáme Igorovi veľa zdravia a ďalších víťazstiev na šachovnici!

(GK)

Šachové okienko

Autor trojťažky Alexander Pituk (1904 - 2002) bol veľa rokov nestorom slovenských šachových skladateľov (lebo vďaka svojmu štýlu života sa dožil vysokého veku) a najlepším skladateľom dvojťažík (do r. 1954) v Československu. V Albumoch FIDE získal 18,17 bodov. Pracoval ako stolár a celý život prežil v Banskej Štiavnici, kde sa narodil, tam aj zomrel v domove dôchodcov a hlásil sa k svojim maďarským koreňom. Jeho brat Jozef Pituk (József Viktorián Pituk 1906 -1991) bol v Budapešti známym maliarom. Alexander bol jedným zo zakladateľov Slovenskej organizácie kompozičného šachu v roku 1952 a jej čestným predsedom. Uverejnil 584 šachových skladieb, z ktorých 60 získalo ceny na skladateľských turnajoch (min. 18 prvých). V II. medzištátnej súťaži družstiev 1967 bol tretím najúspešnejším československým skladateľom. V oddelení dvojťažík majstrovstiev Československa zvíťazil v rokoch 1951 - 52 a 1953 - 54, tretí bol v rokoch 1955 - 56, 1957 - 59, 1960 - 62, šiesty 1963 - 65. Vo dvojťažkách bol druhý v Celoslovenskej súťaži 1958 - 63 a štvrtý v Prebore Slovenska 1964 - 69. Zvíťazil v celoslovenskej súťaži trojťažík do r. 1957. Bol nositeľom titulov zaslúžilý majster športu a majster FIDE v kompozičnom šachu. FIDE ho odmenilo aj titulom *Honorary Master of Chess Composition*. Do posledných dní svojho života vytváral šachové skladby a pracoval ako medzinárodný rozhodca FIDE (od r. 1956). Rozhodoval min. 34 súťaží (min. 6 v zahraničí). Dostal Výročnú cenu mesta Banská Štiavnica za celoživotné dielo. V tomto roku 26. októbra si slovenskí kompoziční šachisti pripomenuli jeho 110. nedožitý narodeniny. Nech je trojťažka tichou spomienkou na historickú osobnosť slovenskej šachovej kompozície.

Biely začne a dá mat najneskôr 3. ťahom. V skladbe, z II. MSD C 30. 11. 1967, si treba dať pozor na zvodnosť 1.c6? s hrozbou 2.Sd6+ K:d6 3.D:d4 mat (1. - K:f6 2.Jf6+ Ke5 3.Sd6 mat), ktorá nevedie k cieľu pre 1. - Kf4!

Riešenie pošlite na e-adresu: casopis@leopoldov.sk alebo priamo na MsÚ v Leopoldove do 5.12. 2014. Jeden vyžrebovaný riešiteľ bude finančne odmenený.

Skladba č. 17 Alexander Pituk II. MSD C 30. 11. 1967

Riešenie skladby č. 16 (Mlynka): Zvodnosti 1.Je3+ (E)? Kd3 (a) 2.Vd8 (A) mat, 1. - Kb1 (b) 2.Va1 (B) mat s vyvrátením 1. - Kb3!; 1.Vb8? Kd3!; 1.c8V? Kb1!; **Riešenie: 1.c8D!** tempo Kd3 (a) 2.Je1 (C) mat, 1. - Kb1 (b) 2.Df5 (D) mat, 1. - Kb3 2.Jd4 mat, 1. - Kd1 2.Je3 (E) mat. Zámena matov a hviezdica osamelého čierneho kráľa v miniatúrke po premene pešiaka na dámu. Ako výhercu zo správnych riešiteľov skladby č. 16 sme vyžrebovali Ivana Garaja z Bratislavy. Blahoželáme!

GK

Mat 2. ťahom (12 - 8)

Spoločenská kronika

September - október

Narodili sa

Dominik Cvičela

Ema Vančová

Peter Hromada

Lukáš Blaško

Sofia Horváthová

Lukáš Chmelan

Max Lenghart

Karin Fratričová

Daniel Hanák

Adam Blaho

Veronika Chudá

Naši jubilanti

Anna Čulagová

František Habdová

Eva Hornáčková

Viliam Chmelan

Oto Winkler

Anton Gažík

Imrich Halada

Marta Kadašová

Miroslav Kopaj

Lýdia Kovarská

Mária Lipová

Marián Ondriš

Jozef Rapant

Jozef Tkáč

Emil Kadaš

Jozef Kovarský

Marian Miček

František Mikulášik

Emil Pagáč

Oľga Patajová

Štefánia Vlčková

Anton Gergič

Valéria Ottingerová

Jarolím Pikna

Jozef Polák

Milan Mihok

Alojzia Rosinová

Aladár Toma

Rudolf Žovín

Irena Hotová

Mária Husková

Vincent Plecho

Mária Podoláková

Anna Beňovičová

Magdaléna Danielová

Mária Kadašová

Vilma Polčíková

Margita Šoltýsová

Opustili nás

Jozef Ulík

Anna Mičková

Margita Hotová

Ján Lacko

František Kadlec

Spracovala

Mgr. Viera Lietavová.

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 28. Vydáva: Mesto Leopoldov. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov; IČO: 00312703. Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Moravčíková, Kristína Bajtalová, Martin Jurčo. Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@leopoldov.sk. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Cena výtlačku: 0,33 EUR. (10 Sk) Náklad: 499 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Evidenčné číslo: EV 4016/10, ISSN 1339-4290. Vyšlo: október 2014

